

ущемлюють права та суб'єкта господарювання (наприклад, вилучення або передання майна яке належить суб'єкту господарювання на праві господарського відання або оперативного управління третім особам з порушенням встановленого порядку та вимог); визнання недійсними господарських договорів укладених власником майна з третіми особами, у разі порушення права оперативного управління або господарського відання.

МИРОВА УГОДА: ПРОБЛЕМИ УКЛАДЕННЯ В ПРОЦЕДУРІ БАНКРУТСТВА

*Попков Павло Олександрович,
здобувач Інституту економіко – правових досліджень НАН України*

В сучасний період спостерігається поширення такого явища як банкрутство. Але з метою збереження підприємства та відновлення його платоспроможності стаття 7 Закону України від 14.05.1992 р. № 2343-ХІІ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (далі – Закон) визначає, що до боржника може бути застосована така судова процедура банкрутства, як мирова угода.

Стаття 77 Закону розуміє під мировою угодою у справі про банкрутство домовленість між боржником і кредиторами стосовно відстрочки та/або розстрочки, а також прощення (списання) кредиторами боргів боржника, яка оформляється шляхом укладення угоди між сторонами. Мирову угоду в процесі банкрутства можливо віднести до процедур спрямованих не на ліквідацію підприємства, а на відновлення його платоспроможності, що в свою чергу, спрямовано на збереження майна, активів, робочих місць тощо. Тобто, мирова угода – це законодавчо встановлений засіб збереження підприємства та уникнення ліквідації.

За своєю формою мирова угода у справах про банкрутство має властиві тільки їй особливості та відмінні риси від інших мирових угод. До таких слід

віднести: наявність кількох значень мирової угоди, а саме: судова процедура банкрутства; договір, укладений між боржником і кредиторами; підстава припинення провадження у справах про банкрутство; обов'язковість надання згоди на укладення мирової угоди приймається від імені кредиторів комітетом кредиторів простою більшістю голосів; з цього випливає, що мирова угода є вираженням волі кредиторів з найбільшою кількістю голосів; необхідність надання згоди усіма забезпеченими кредиторами на її укладення; мирова угода вступає в силу після її затвердження господарським судом; виключення можливості внесення односторонніх змін до мирової угоди та її розірвання за вимогою однієї з сторін; припинення дії мирової угоди призводить до поновлення провадження справи про банкрутство на тій стадії, під час якої її було укладено⁴⁴⁴.

Механізм укладання мирової угоди у процедурі банкрутства відрізняється від укладення мирової угоди у позовному провадженні. Законодавство щодо мирової угоди у процедурі банкрутства виокремлює низку обмежень: мирову угоду можна укласти щодо вимог другої та наступних черг, а також вимог, забезпечених заставою; форма мирової угоди визначена законодавством та не може бути складена на розсуд сторін; законодавством встановлені обов'язкові умови мирової угоди, що не можуть бути змінені за згодою учасників мирової угоди; якщо мирова угода не бути виконана, то провадження у праві поновлюється тощо.

Щодо укладення мирової угоди застосовують такі обмеження: мирову угоду може бути укладено лише після виявлення всіх кредиторів та затвердження реєстру вимог кредиторів у господарському суді; всі кредитори, вимоги яких забезпечені заставою майна боржника, мають висловити письмову згоду на укладення мирової угоди; для державних підприємств з участю держави більше ніж 50% мирова угода має бути погоджена з органом, уповноваженим управляти державним майном; мировою угодою не

---

⁴⁴⁴ Струць М., Красуцький В. Мирова угода у справах про банкрутство. URL: <http://imgpartners.com.ua/company/publications/mirova-ugoda-u-spravah-bankrutstvo-755-755-755/>

допускається прощення, відстрочка або розстрочка коштів, належних працівникам боржника (заробітна плата, грошові компенсації та гарантії, соціальні виплати); для кредиторів, які не брали участь у голосуванні або проголосували проти укладення мирової угоди, не можуть бути встановлені умови гірші, ніж для кредиторів, які висловили згоду на укладення мирової угоди, якщо їхні вимоги належать до однієї черги (тобто під час укладення мирової угоди сторони мають виходити з принципу справедливості, враховуючи черговість, встановлену законодавством про банкрутство)⁴⁴⁵.

Згідно Закону мирова угода може бути укладена на будь-якій стадії провадження у справі про банкрутство. У процедурі розпорядження майном боржника мирову угоду може бути укладено лише після виявлення всіх кредиторів і затвердження господарським судом реєстру вимог кредиторів. Рішення про укладення мирової угоди від імені кредиторів приймається комітетом кредиторів більшістю голосів кредиторів - членів комітету та вважається прийнятим за умови, що всі кредитори, вимоги яких забезпечені заставою майна боржника, висловили письмову згоду на укладення мирової угоди. Рішення про укладення мирової угоди приймається від імені боржника керівником боржника чи арбітражним керуючим (керуючим санацією, ліквідатором), які виконують повноваження органів управління та керівника боржника і підписують її. Укладається мирова угода у письмовій формі та підлягає затвердженню господарським судом. Набирає чинності з дня затвердження господарським судом і є обов'язковою для всіх учасників.

У той же час, треба підкреслити, що мирова угода спрямована на досягнення основної мети судочинства, а саме ефективності судочинства. Процедура банкрутства може тягнутися роками, а мирова угода може допомогти вирішити справу та досягнути мету в найкоротші строки. Причому при мировій угоді підприємство може почати свою діяльність, тим самим розпочати найшвидше повертати свою заборгованість. На підставі

---

⁴⁴⁵ Дикунський І., Анікеев Я. Мирова угода: вирішення проблеми чи відтягування неминучого? URL: <http://kdkako.com.ua/mirova-ugoda/>

вищезазначеного, слід підкреслити, що мирова угода у процедурі банкрутства, не зважаючи на складність та особливості укладення, є одним із засобів, що може допомогти відновити платоспроможність боржника та погасити всі заборгованості перед кредиторами.

ЗАХИСТ ПРАВ ВІРУЮЧИХ ЗА УМОВИ ЗМІНИ КАНОНІЧНОЇ ПРИНАЛЕЖНОСТІ РЕЛІГІЙНОЇ ГРОМАДИ

*Присяжнюк Михайло Петрович,
кандидат юридичних наук, доцент кафедри права
Хмельницького національного університету*

03 листопада 2018 року між Президентом України та вселенським Патріархом Варфоломієм було підписано Угоду про співробітництво та взаємодію між Україною та Вселенським Константинопольським Патріархатом. Відповідно до п. 2.1 ст. 2 Сторони Угоди домовились про взаємну системну роботу щодо створення та конституювання Автокефальної Помісної Православної Церкви в Україні з центром у місті Києві на підставі Томосу про автокефалію, наданого їй Вселенським Патріархатом, та її визнання іншими Автокефальними Православними Церквами ⁴⁴⁶.

15 грудня 2018 року в соборі Святої Софії в Києві відбувся помісний об'єднавчий собор українських православних церков. Учасники собору затвердили статут та обрали предстоятеля Православної церкви України.

05 січня 2019 року вселенський Патріарх Варфоломій підписав Томос про автокефалію Української Церкви, що надав канонічної легітимності процесу створення помісної православної церкви в Україні під керівництвом Константинопольського Патріархату.

---

⁴⁴⁶ Угода про співробітництво та взаємодію між Україною та Вселенським Константинопольським Патріархатом. Президент України. URL: <https://www.president.gov.ua/administration/ugoda-pro-spivrobitnictvo-ta-vzayemodiyu-mizh-ukrayinoyu-ta-482>.